

Puigdemont consuma el divorci i estripa el carnet del PDECat

Els consellers Buch, Calvet, Budó i Puigneró segueixen l'estela de l'expresident i comuniquen a Bonvehí que deixen de militar a la formació hereva de CDC

Carles Puigdemont, en un consell nacional del PDECat a principis del 2018. | ACN

Carles Puigdemont ja no és militant del PDECat, el partit que va contribuir a fundar quan Convergència va decidir autoliquidar-se el 2016. L'expresident de la Generalitat ha pres la decisió després que la formació de David Bonvehí hagi judicialitzat el pols per la utilització del nom de Junts per Catalunya (JxCat)

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/207858/pdecat/enfronta/jxcat/tribunals/control/sigles?rlc=p1>)

i un cop constatat el rumb diferenciat entre les dues formacions camí de les eleccions catalanes, encara sense data. El pas de Puigdemont culmina mesos de desavinences, concretades quan s'han hagut de fer llistes electorals i accentuades a partir del juliol, quan l'eurodiputat va posar en marxa un nou partit amb el suport dels presos i els lideratges més coneguts del PDECat.

Acabo de comunicar a David Bonvehí, president del Pdecat, la meva decisió de donar-me de baixa del partit que presideix. Continuaré treballant, ara com a president de @JuntsXCat (https://twitter.com/JuntsXCat?ref_src=twsrc%5Etfw), per mantenir una relació cordial entre les dues formacions.

? Carles Puigdemont (@KRLS) August 31, 2020

(https://twitter.com/KRLS/status/1300388713575391232?ref_src=twsrc%5Etfw)

També han estripat el carnet quatre consellers del Govern: Miquel Buch (Interior), Damià Calvet (Territori), Meritxell Budó (Presidència) i Jordi Puigneró (Polítiques Digitals). Tots quatre han fet públic un comunicat en el qual acusen el PDECat de "no seguir el mandat de les bases" i lamenten la judicialització del nom. Qui continua militant és la consellera d'Empresa, Àngels Chacón, amb molts números de liderar la llista dels hereus de CDC a les eleccions quan es concreti que hi aniran en solitari, com tot indica a hores d'ara. Dins del grup parlamentari també proliferen les baixes, fins al punt que només Marc Solsona, portaveu del PDECat, i Lluís Font, membre de la direcció, aguanten.

Puigdemont, a qui pràcticament tots els dirigents de JxCat esperen veure com a cap de llista a les properes eleccions acompanyat d'un número dos efectiu, ha mantingut contactes sovintejats amb Bonvehí, que al seu torn ha parlat fins les últimes hores amb els presos, però les negociacions han acabat en fracàs. Al llarg dels últims anys, l'expresident ha amenaçat dues vegades amb estripar el carnet: en el congrés del PDECat del 2018, que va derivar en l'adeu de Marta Pascal, i el març del 2019, quan la tensió va esclatar internament per les llistes al Congrés dels Diputats i a Europa. Aquesta vegada, Puigdemont ha concretat el moviment i ja no milita al PDECat.

D'aquesta manera, el xoc està servit camí de les urnes. Els hereus de CDC ja feia setmanes que planificaven una candidatura en solitari (<https://www.naciódigital.cat/noticia/207209/pdecat/es/prepara/anar/solitari/urnes/davant/fredor/junts>) davant les negatives de Junts, però han anat intentant convèncer-los d'una coalició. Una fórmula que el partit de Puigdemont sempre ha mirat amb recel, perquè hauria suposat instaurar un sistema de quotes del qual se'n volen allunyar. El problema per al PDECat és que aquest pols els està buidant dels principals dirigents, tenint en compte que en els últims dies ja han anat plegant els senadors de JxCat i també l'exiliat Lluís Puig, exconseller de Cultura.

Amb l'estripada del carnet, Puigdemont ja no té lligams amb el passat postconvergent, per bé que bona part dels impulsors de Junts -Josep Rull, Jordi Turull, el mateix Puig, Joaquim Forn, Damià Calvet, Jordi Puigneró, Meritxell Budó, David Saldo, entre d'altres- tenen passat a la formació nacionalista. El partit ja ha posat en mans dels militants les dues ponències, la d'estratègia política (<https://www.naciódigital.cat/noticia/207820/full/ruta/partit/puigdemont/revolta/democratica/culminar/proces?rlc=p1>) i la d'organització (<https://www.naciódigital.cat/noticia/207823/partit/puigdemont/evita/vetar/doble/militancia/captar/bases/pdecat>), i ara es poden esmenar fins que arribi el dia 10 de setembre. En aquell moment, és molt probable que les dues formacions ja hagin concretat una ruptura inevitable des de fa mesos.

La decisió de l'expresident ha estat comunicada a Bonvehí i l'ha fet pública ell mateix a través de Twitter després que acabés la roda de premsa de Marc Solsona, portaveu del PDECat, posterior a l'executiva d'aquest dilluns. Solsona ha xifrat en un 7% les baixes dels militants des de la fundació de Junts -és a dir, des de finals de juliol-, una xifra propera a les 800 persones, tot i que no les ha concretat. Bonvehí, a través de Twitter, ha volgut agrair la tasca de Puigdemont, a qui ha definit com a "company i amic".

El meu màxim reconeixement i respecte i el del @pdemocratacat (https://twitter.com/Pdemocratacat?ref_src=twsrc%5Etfw) al MHP @KRLS (https://twitter.com/KRLS?ref_src=twsrc%5Etfw) Puigdemont, company i amic. Continuarem treballant per, cadascú des de la seva visió, aconseguir la independència de Catalunya. Seguim parlant. <https://t.co/eMLqdwIDHJ> (<https://t.co/eMLqdwIDHJ>)

? David Bonvehí (@davidbonvehi) August 31, 2020
(https://twitter.com/davidbonvehi/status/1300393385732247553?ref_src=twsrc%5Etfw)

"Continuarem treballant per, cadascú des de la seva visió, aconseguir la independència de Catalunya. Seguim parlant", ha apuntat Bonvehí. Solsona, de fet, ha apuntat que el president del PDECat tenia intenció de mantenir oberts els canals de comunicació, tot i el desgast per la demanda sobre el nom. Aquesta demanda, ha puntualitzat el portaveu, és sobre uns "acords societaris" i no contra cap persona en particular. La vista, que en teoria havia de ser demà dimarts, se celebrarà el 25 de setembre. La querella es va interposar el 6 d'agost i es va comunicar a Sánchez el dia 15 del mes.

L'adeu de Puigdemont s'ha produït enmig del silenci d'Artur Mas, que és qui el va escollir com a successor a la presidència de la Generalitat. Mas, que no sempre ha estat còmode amb les posicions del líder de Junts, ha evitat fer-se militant d'aquesta formació com abans implicar-se en la Crida Nacional per la República. Davant la trencadissa, sempre va avisar que el millor era una coalició, una opció que l'entorn de Puigdemont ja descarta i que es complica encara més amb la demanda judicial pel nom.

Les conseqüències d'un divorci

Què passa si es concreta el trencament? Les conseqüències són múltiples, especialment entre els quadres del partit i els seus militants, que haurien d'acabar triant projecte tot i que la ponència organitzativa de Junts no veta la doble militància (<https://www.naciodigital.cat/noticia/207823/partit/puigdemont/evita/vetar/doble/militancia/captar/bases/pdecat>). Els grups municipals existents des de les eleccions de l'any passat es van constituir sota les sigles de JxCat, però dins hi ha de tot: militants del PDECat, partidaris del nou projecte i també independents. La formació de Bonvehí assegura que té tots els drets econòmics i electorals dels grups, però pot veure com es fracturen, amb la conseqüent pèrdua de pes. Alcaldesses rellevants com Anna Erra -Vic- i Marta Madrenas -Girona- són peces de renom dins de Junts, i s'han anat distanciant de la direcció del partit.

El PDECat manté el control sobre alcaldies com Puigcerdà, Mollerussa -Marc Solsona, alcalde de la localitat, és també portaveu del partit-, Vilafranca del Penedès, Calella, Lloret de Mar o bé Tortosa, però el degoteig comença a ser constant, com demostra l'adeu dels regidors metropolitans a partir d'aquest mateix dimarts. A l'Alt Pirineu també hi va haver desbandada. El partit sosté que encara disposa de 12.000 militants -Junts es troba vora els 3.000, tot i que no tots han participat en les votacions del congrés, que s'allarga fins el 3 d'octubre- i que només un 7% s'ha donat de baixa (<https://www.naciodigital.cat/noticia/207927/pdecat/xifra/baixes/militants/des/fundacio/junts?rlc=an>), per bé que les absències són dels lideratges més coneguts pel gran públic.

[noticiadiari]2/207893[/noticiadiari]

"Volent que se'ns visualitzi com un partit en descomposició", remarca un membre de la direcció del PDECat. El partit compta amb quatre diputats fidels al Congrés -Genís Boadella, Ferran Bel, Sergi Miquel i Concepció Cañadell-, mentre que els quatre restants -liderats per Borràs i Míriam Nogueras- estan alineats amb Puigdemont. A la cúpula de Bonvehí, els més afins a l'expresidents ja no hi són, molestos perquè es va descartar la proposta d'encaix dels presos i perquè han impulsat el nou partit. Al Parlament, els independents -ara militants de Junts en la seva majoria- són el gruix més gran dels escons. Però el trencament, més enllà de les cambres, pot tenir impacte al Govern.

Què passarà, es pregunta un dels consultats, si el PDECat i Junts trenquen i Chacón és la candidata dels primers a les eleccions? "S'atreviran a demanar al president Quim Torra que la destitueixi?", es qüestiona en veu alta un dirigent del partit. La gran majoria dels quadres governamentals estan alineats amb Puigdemont, ja sigui a Presidència com a les conselleries amb pes polític, com ara Territori o bé Polítiques Digitals, així com també Interior, per bé que Miquel Buch -a diferència del que volien Rull i Turull en un inici (<https://www.naciodigital.cat/noticia/204349/puigdemont/es/desmarca/via/impulsen/rull/turull/futur/jxcat>) - hagi quedat fora de la direcció del nou partit.

